

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XXI

www.horicky.cz

únor 2020

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ:

Mencel Josef	Hoříčky	90 let
Tylšová Božena	Hoříčky	90 let

Přejeme životní pohodu a mnoho zdraví do dalších let!

(mn)

OBECNÍ KNIHOVNA V ROCE 2019

V loňském roce měla knihovna 148 registrovaných čtenářů, z toho 53 do 15 let. Již druhým rokem stoupá počet dětských čtenářů – v minulém roce vzrostl počet o 19. Děti také trávily čas v knihovně v době čekání na autobus. Mírný nárůst je ve výpůjčkách a návštěvnících knihovny. Celkem se vypůjčilo 6890 knih a časopisů. Návštěvníků knihovny bylo 1645. Z rozpočtu obce byly nakoupeny knihy a časopisy v celkové hodnotě 52 504,- Kč. K 31.12.2019 obsahoval knihovní fond 5075 svazků, z toho naučná literatura 2087, krásná literatura 2983 a 5 her, které si každý mohl zahrát v knihovně nebo si půjčit domů. Největší zájem byl opět o hru Ubongo. Knihovna odebírala 21 titulů časopisů, k nejžádanějším patřilo Téma, Vlasta, Flóra, Pěkné bydlení, Receptář, Chatař a Čtyřlístek. Prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby bylo půjčeno celkem 127 knih, převážně z Měk v České Skalici, Jaroměři a Náchodě. Na požadavky naučné literatury byla výborná spolupráce s JVK v Českých Budějovicích.

Pro žáky ZŠ v Hoříčkách proběhly během roku v knihovně besedy o knihách a o knihovně, v březnu navštívily knihovnu děti ze školní družiny, v červnu bylo v knihovně pasováno 15 prvňáčků na čtenáře. I nadále se pokračovalo s přebalováním knih.

Všichni jste do knihovny srdečně zváni.

Helena Šolcová, knihovnice

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE V HOŘIČKÁCH se uskuteční

datum: v pondělí 24. 2. 2020

čas: 18,00 hodin

místo: obřadní místnost, obecní úřad

PROGRAM:

1. Zahájení
2. Rozvojová strategie obce
3. Přivaděč vody Mečov
4. Revitalizace rybníku Křižanov
5. Provoz splaškové kanalizace
6. Příspěvková organizace ZŠ a MŠ
7. Činnost SDH
8. Smlouvy, věcná břemena
9. Třídění a svoz komunálního odpadu
10. Diskuse a závěr

13. ČESKO-SLOVENSKÝ KOŠT SLIVOVICE

Členové spolku Přátelé českého a moravského folklóru Hoříčky – Křižanov o.s. pořádají další ročník koštu, který se uskuteční v sobotu **22. 2. 2020** od 12:00 hodin v kulturním domě v obci Havlovice nad Úpou.

PROGRAM:

- degustace několika stovek vzorků (přibližně 700) domácích slivovic, hruškovic, jablkovic, třešňovic, meruňkovic, různých druhů likérů a mnoha dalších specialit a směsí
- vystoupení tanečního uskupení *BOUBELKY*
- vystoupení skotského, dudáckého a bubenického souboru *THEI REBEL PIPERS – Pipes and Drums*

**TRADIČNĚ BOHATÁ
TOMBOLA**

BUDE HRÁT: - *KOSTELECKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA*
- *KLAPETO Z NÁCHODA*

ZA VSTUPNÉ 250 Kč zažijete bohatý folklorní program a z obdrženého památečního pohárku můžete zcela zdarma okošťovat neomezené množství hodnocených vzorků.

Toto degustování můžete doplnit dobrým jídlem. Jsou pro vás nachystány kvalitní sýry, domácí klobásy, škvarky, koláčky, ale hlavně **BOHATÉ ZVĚŘINOVÉ HODY**.

Zájemci o umístění vzorků do koštu je můžou předávat pořadatelům do 11. 2. 2020, odborná degustace proběhne 15. 2. 2020.

Přátelé, kamarádi – nezapomeňme se napít!

www.folklorhoricky.cz

Oficiální barevnou pozvánku i s výše uvedeným programem máte k dispozici na obecním webu (viz aktuality), Facebooku a samozřejmě také na stránkách <http://www.folklorhoricky.cz>. (mn)

ZE ŽIVOTA OBCE

- Sběr starého papíru.** V souvislosti s připravovanými stavebními úpravami v budově 1. stupně naší základní školy oznamujeme všem spoluobčanům, že do odvolání není možné nosit starý papír k uskladnění do budovy 1. stupně. Chcete-li i přesto škole pomoci, shromažďujte ho dle Vašich prostorových možností doma, a na základě výzvy cca 1 týden před hromadným odvozem ho přivezte do školy. O termínu budete včas informováni prostřednictvím našeho zpravodaje. Jestliže by Vám doma tento sběr dlouhodobě překážel, využijte našich obecních kontejnerů na papír. Jejich naplnění budeme pečlivě monitorovat. (mn)

V březnu loňského roku vyšel na tomto místě první díl zápisků cestovatele Lud'ka Rudiše. Téměř rok se s rokem sešel a všechny zážitky z daleké Kamčatky byly přeneseny na papír. Předkládáme Vám poslední část, která je takovým ohlédnutím za dobrodružstvím, které ne každý z nás zažije. A protože si i takovéto cestopisné psaní najde své čtenáře, vyzýváme všechny, kteří zažili na svých cestách nezapomenutelné situace, podělte se o ně s námi ostatními. Nemusí se jednat o měsíční pracovní cestu do Japonska. Může to být třeba i jednodenní výlet na Sněžku. Nejste-li si jisti svým psaným projevem, nevádí. Rád se ujmu role toho, kdo popíše „na základě námětu Josefa Nováka“ situaci hodnou zveřejnění. (mn)

REPORTÁŽ PSANÁ NA KAMČATCE (převzato bez redakčních úprav)

Kamčatka - 11. díl: Podtrženo, sečteno

Naše skupina i s dvěma Japonci nastoupila do přistaveného gruzovíku, který nás odvezl do centra městečka, k moderní podlouhlé budově, kde byly dva obchody. Jeden obchod se mimo jiné specializoval na alkohol, druhý bylo takové smíšené zboží. Tam jsme si mohli zakoupit něco k večeři. Nahoře nad prodejny bylo ubytovací zařízení pro leteckou společnost, která s námi letěla, a celý objekt jí patřil. Pokoje byly dvou až třílůžkové, pro piloty, popřípadě jejich návštěvy. Naše skupina chtěla zůstat pohromadě - některé pokoje byly částečně obsazené, takže jsme rozmístění do jednotlivých pokojů

odmítli. Zabrali jsme společenskou místnost, nanosili tam dvě válendy, další matrace a začali probírat vzniklou situaci. Za asistence různých druhů vodky.

Byli jsme upozorněni, že po 22 hodině nesmíme vycházet z objektu ven, protože se tam mohou pohybovat medvědi, kteří v nočních hodinách navštěvují městečko. Teprve ráno jsem zjistil, že i dveře ubikace jsou opancéřované právě z tohoto důvodu.

Po probuzení a pohledu z okna, že situace se nezměnila, hustá mlha byla stále. Kolem 10 hodiny jsme se šli podívat na odletové místo, přibližně jen 10 minut od ubytovny, kde nám bylo opět řečeno, že situace je stále stejná, abychom se vrátili na ubytovnu, že přibližně za další dvě hodiny bude další verdikt. Nebylo jasné, zda nezůstaneme na místě celý den a poletíme teprve den následující. To začínalo být velmi nepříjemné, protože na další den jsme měli zajištěn let do Moskvy. Pochopil jsem, že stejný problém měla jedna žena z Moskvy, která měla letět o den dříve než my. V den odletu ale byla stále s námi na ubytovně. Společnost jí ale zajistila okamžité přebukování letu na další den.

Při návratu nás poslali do nic neříkající budovy, která připomínala menší výrobní halu, na oběd. Počítal jsem s nějakou starou špeluňkou, ale uvnitř každého z nás udivil moderní prostor, vše z nerezů. A jídlo zase vynikající. Člověk si mohl vybrat ze tří jídel. K tomu jako zákusek různé sladké kaše.

Došli jsme zpět na ubytovnu, ale v zápětí jsme dostali informaci, že se mlha zvedá. Obratem jsme se vrátili na odletové místo, urychleně nastoupili, aby se situace zase nezměnila, a vzápětí odlétali. Měli jsme obavy, že pokud bychom zůstali o den déle na tomto místě, propadly by nám letenky do Moskvy a problém by byl i s přestupem do Prahy.

Po příletu na letiště jsme dostali potvrzení o absolvování této expedice. Autobus nás odvezl zpátky do hotelu. Čekal nás tam Roman s dalším objednaným autobusem, aby nás odvezl do hlavního města Kamčatky, Petropavlovsk Kamčatského. Prohlídka měla být původně celý den, ale díky komplikacím, které nastaly, jsme vše stihli za pár hodin. Nasáli jsme atmosféru tohoto místa, kde proběhlo v minulosti několik bitev o toto nehostinné území.

Před odjezdem zpět do hotelu jsme navštívili tržnici a všichni bez výjimky zakoupili domů jak uzené lososy, tak jikry, které se tam prodávaly na kila. I když oboje nebylo také zrovna laciné, tak jistě několikrát lacinější než v Čechách.

Poslední den jsme se před hotelem rozloučili s Aňou a s pocitem fantasticky prožitých dvanácti dnů jsme odjeli na letiště.

Jelikož jsme letěli po směru otáčení zemské rotace, tak ještě ten den s přestupem opět v Moskvě jsme přistáli večer v Praze.

Ještě na letišti jsem požádal Petra, aby hlavně záběry z raftu, který točil na vodotěsný mobil, mě zaslal, protože moje kamera by to nepřežila. Později jsem zjistil, že tam má i několik záběrů z posledního dne, kdy nebyl s námi a šli spolu s Ivanem sami na další sopku.

Nakonec si dovolím ohodnotit toto dobrodružství. V každém případě v nastalých situacích si člověk uvědomuje, že spolehnouti na blízkého člověka je důležité, že sám jedinec je nic.

Jednak nás místní nebrali jako cizince, ale stále jako Čechoslováky (oba národy dohromady) a jako přátele. V budoucnu, jak se klima bude měnit, a že se měnit bude, tato lokalita bude ještě dlouhou dobu nezníčená i díky tomu, že místní nemají takové prostředky, aby ji začali likvidovat civilizačními vymoženostmi. A hlavně, místní si dokáží i s jednoduchými prostředky poradit v rizikových situacích způsobem, který nám je sice k smíchu, ale v dané situaci dokáže vyřešit problémovou situaci popřípadě zachránit i život. To jsme za dob minulých uměli taky, ale postupem doby tato naše schopnost "zlatých českých ručiček" zaniká a každý se spoléhá, že mu někdo pomůže a vyřeší situaci za něj.

Luděk Rudiš

FEJETON POD ČAROU

KONEC CIZÍCH FILMŮ V ČECHÁCH

Nabídka televizních stanic, kabelových televizí, satelitního vysílání nebo internetové televize je svým objemem zdrcující. Všechny vysílají prakticky 24 hodin denně a jsou zhusta prokládány reklamou všeho druhu. A právě na ni slýcháme nářky ze všech stran. Je příliš hlasitá, je příliš agresivní, je doslova blbá (to ta s tím kaprem, který má zuby), je zkreslující. Genderová fanatičtí aktivisté křičí, že na obalu hygienických potřeb nemá co dělat symbol Venuše. Mimochodem, jaká to je od nich slaboduchost. Kdyby to byly vložky do bot, tak tam bych tu jejich hysterii pochopil. Mně zase po Vánocích začal lézt na nervy zelený mužíček s hodně tmavými kudrnatými vlasy (to aby si asi někdo na Marsu nestěžoval, že se zapomíná i na další skupinu obyvatel jejich planety), který na mne každou chvilku protivným hlasem pokřikoval, abych si u něho něco koupil. Rychle jsem ale na něho vyzrál a zvolil jiný kanál. Smůlu má nejen pidižvík, ale také stanice, která ho nasadila do vysílání – klesá jí sledovanost (alespoň u mne). A těsně před přepnutím jsem mu jako bonus slíbil, že si u něho nekoupím ani čisticí utěrku na monitor, i kdyby byla se slevou 99%, doživotní zárukou a dálkovým ovládním.

Nedávno jsem nevědomky učinil zajímavé poznání. Na jednom programu začala reklama, i zvolil jsem druhý – reklama. Co na to třetí? Reklama. Došel jsem až na konec seznamu a všude byla reklama. Náhoda? Zřejmě, ale pěkně otravná. Ale reklama to je jen pomyslná špička ledovce. Díky obrovskému počtu kanálů a nonstop vysílání začíná producentům filmů docházet dech. Natáčí se kvantita a nikoliv kvalita. V minulém století jsme sice hltali zejména americké filmy, ale brali jsme je jako filmy, ne jako normu chování. Bojové umění bylo uměním jak nikomu neublížit. Dnes se prepubescenti pokoušejí svého vrstevníka kopnout do hlavy, protože to denně vidí v televizi nebo na internetu. A o následcích nepřemýšlí... Vždyť když někdo přijde o život, mačká se přece klávesa „esc“. Takové filmy rodiče neradi pouštějí svým malým dětem. Příliš si nepomohou ani se zaoceánskými kreslenými pohádkami – sytě fialové krávy, světle modrý poník nebo jednooká zelená koule ze slizu. To pro zdravý rozvoj dětí jistě není ideální.

Amerika je velká = má hodně filmů. My máme hodně kanálů = potřebujeme hodně filmů. Kde vezmeme většinu filmů? V Americe. Pro zajímavost jsem si zobrazil na internetu televizní program na sobotu od 20 hodin, aniž bych vybíral jednotlivé stanice. Co mi podsunuli, to mi podsunuli. Ze 13 stanic se na 8 vysílal film USA, na dvou potom film český. Objektivně musím ale dodat, že přírodovědné, historické nebo vědecko-populární filmy mají výborné, jen s nimi nenaplníme 100 nebo 150 kanálů.

Nevím, zda je to náhoda, ale v poslední době často slýchám střední i starší generaci vzdychat nad skladbou programů (proto jsem také tento fejeton napsal). Do oblíbenosti se tak dostávají filmy, které nejsou dějově třeba příliš silné, ale hlavně jsou české. A tak i senioři dnes hltají Modrý kód, Ulici, Ordinaci, výbornou Marii Terezii, ale třeba i Slunečnou nebo slabší Poldové a nemluvně. Hlavně že tam jsou čeští herci a prostředí, které nám je důvěrně známé nebo k nám patří.

A když už jsem zmínil seniory, musím vyzdvihnout české pohádky, ve kterých nemáme ve světě konkurenci. V zájmu duševního rozvoje malých dětí bych doporučoval 5x denně střídát jednotlivé díly legendárních Večerníčků: O loupežníku Rumcajsovi, Pohádky z mechu a kapradí, O krtkovi, Víla Amálka a další. Pro technické myšlení budoucích inženýrů je naprosto nezbytné sáhnout ke slovenským bratrům a znát nazpaměť celou sérii Pat a Mat, pro harmonický rodinný život je jedním z pilířů třeba O broučkovi.

No a jak se popasovat s narůstající nabídkou filmů, pohádek nebo seriálů? Den bude mít pravděpodobně i nadále 24 hodin, my muži budeme zvládat sledovat pořad jen jeden televizní kanál, ženy standardně dva, při větším soustředění maximálně tři. To však stále nestačí na to, abychom mohli do sebe absorbovat geometrickou řadou narůstající počet reklam nebo slaboduchých filmů. Budeme si muset začít vybírat. Já sám za sebe škrtnu reklamy (díky internetovému vysílání je lze přeskakovat) a hlásím: „Konec cizích filmů v Čechách resp. konec většiny cizích filmů u mne.“

(mn)

Redakční uzávěrka čísla je vždy k 25. kalendářnímu dni v měsíci. Připomínky, náměty nebo Vaše názory lze předat na OÚ, nebo je zasílejte e-mailem na adresu neumann@horicky.cz. Autorem příspěvků označených (mn) je M. Neumann. Počet výtisků - 240 ks. Výtisky jsou neprodejně a slouží k bezplatnému informování občanů.